

ציד מכשפה בלונדית ועריכת בחירות עליפי שיטות מוזרות

איפשרו לעסקנים הצעירים השכירים של הליכוד להשתלט על אגודת

הסטודנטים - וכפרס השיגו השבוע ייצוג ומישרות בוועידת חרות

הצבעה בקרפי מס' 7
גלוי לכל עין

קורס מזורז למדע העסקנות

שבנייהודה מחזיק בכיסו גם פינקס-חבר של חרות... וכך, בוועידת-הפנים הארצית, הבהורת יושב-ראש וסגן לסטודנטים הציגו עצמם לבחירה שני סטודנטים: בנייהודה, סטודנט ממוסף, תלמיד לתואר השני במינהל-עסקים באוניברסיטה העברית בירושלים, ופנחס שומר, סטודנט דק-גן וגידם, הלך-מד כלכלה באוניברסיטה התל-אביבית. ואז הסתבר, למירב ההפתעה, שנציגי תל-אביב תמכו בבנייהודה הירושלמי, ו-אילו נציגי ירושלים בשומר התל-אביבי... אך למעוררים שבעסקנות הסטודנטית לית לא באה תמיכה מורה זו כהפתעה גדולה מדי. סוד גלוי הוא, כי באגודה הירושלמית נותן את הטון המערך, בי-ראשותו של יגאל לנקר, וכי האגודה התל-אביבית נשלטת על-ידי הליכוד, אם כי ברוב החוסים לא מושך יצחק אבני, יו"ר האגודה נמורה-הקומה, אלא דווקא מיכאל קליינר, חבר מועצת עיריית תל-אביב ואיש חרות, בעזרת שליח-מטעם ששמו דב ברגמן.

דב ברגמן, סטודנט לכלכלה באוניבר-סיטת תל-אביב בעל היקף-מותניים לא-מבוטל, ידוע גם כ"בולדוזר" של הליכוד בהתאחדות הארצית ובאגודה התל-אביבית. על אישיותו העצמית של ברגמן חלוקות הדעות אפילו במיפלתגורשלו, אך בדבר אחד, לפחות, מאמינים העסקנים כולם - ברגמן הוא השמן המניע את גלגלי הלי-כוד, ובפעילותו שמאחרי הקלעים הוא מצליח לשמר את שילטון המיפלתגה לפחות באגודה התל-אביבית. למרות שניסיונותיו של ברגמן להיבחר כיו"ר תל-אביב עולים לו בקשים מרובים, הוא זוכה בטובת-הנאה אישיות הנובעות מתפקידו הסטודנטיליים, בתוכן נסיעות לחו"ל על חשבון משלם-המיסים, בדי-בד עם כהונה בתפקידים אחרים באגודה ובי-התאחדות, שכללו בתקופה מסוימת גם קבלת משכורת כפולה מכספי הסטודנטים, כפי שמסר יורם מיתקי, נשיא המועצה, אחת שנפגעה מפעילותה של מכונה משומנת זו היתה דווקא חברת הליכוד, ירדנה קירשנבאום, בלונדית חטובת-גו, מורה-לאנגלית במיקצועה, המכהנת גם כי סגנית נשיא מועצת האגודה בתל-אביב, וכחברה בוועדת-הביקורת שלה.

ציד מכשפות בלונדיות

כ אשר עמדה להתכנס מועצת-הפנים האמורה, שבה היו אמורים להיבחר יושב-ראש ארצי וסגנו, מסר אבני, היו"ר בתל-אביב, את רשימת צירי תל-אביב לוועידה, ואז - להפתעתה של ירדנה - גילתה כי שמה נפקד מהרשימה, למרות התפקיד הבכיר שנשאה באגודה, ולמרות היותה חברה במרכז-ההוסיפי.

ב כביבות השעה ארבע אחר-הצהריים, כאשר הגיע ללימודיו יעקב טלר, סטודנט גבה-קומה, תלמיד שנה רביעית רפואה באוניברסיטת תל-אביב, פגש ביצחק אבני, יו"ר האגודה. "הצבעת כבר לבחירות למועצת האגו-דה?" ביקש יושב-הראש לדעת. "לא", השיב יעקב. "היכן מצביעים?" אבני היפנה את סטודנטו המתולתל לקלפי שבבניין הרפואנים.

אבל משהגיע יעקב לקלפי התברר לו, כי לא קלפי ולא יער, מה קורה כאן? השתומם. הקלפיות הרי צריכות להיסגר, כחוק, בשעה שבע - ולאן נעלמה הקלפי שלו?

וכך יצא יעקב הרפואן למירדף מייגע אחר הקלפי - עד שמצאה מונחת בכבוד הראוי לה, במישרדי אגודת הסטודנטים...

כך מושחים יושב-ראש

ס יפורו הקטן והמופלא של יעקב טלר אינו אלא טיפה בים סיפורי-הבחירות האגודת-הסטודנטים התל-אביבית, אשר בסיומן זכה הליכוד לרוב מוחלט וחסר-תקדים - 85 אחוזים! מתוך 52 אזורי-בחירה זכה הליכוד ב-44 נציגים במועצת האגודה - רוב שבגין ושותפיו משתוקקים לו כבר שלושים שנה, ושזכותו זוכים העסקנים הצעירים של חרות בטשיחות-יעידוד על השכם, וגם אם קשה לישראלי הממוצע לעכל את העוב-דה שתומכי הליכוד בקרב הסטודנטים בי-קמפוס התל-אביבי מגיע לשיעור כה גבוה, באות התוצאות ומפריכות עובדה זאת, מתברר, כי למרות שאגודת-הסטודנטים אמורה, לפי תקנונה העותומני, להיות בלתי-מיפלתגית, הרי היא משמשת כי "מצודה-זוואט" לצעירי הליכוד - וממנה הם שולחים זרועות-תמנון לחבוק גם את שאר אגודות הסטודנטים.

זרוע כזאת נשלחה, בעת שנבחר חנו בנייהודה כיו"ר הארצי של התאחדות הסטודנטים בישראל.

משהחליט דויד אלטמן, יו"ר התאחדות הארצית, לפרוש מתפקידו, ניסו "ידידים" לשכנעו להמשיך בתפקיד. אך אלטמן, תלמיד לתואר השני באוניברסיטה הדתית ברא"ל, לא נכנע ללחצים. "שימשתי בתפקיד זמן רב מדי", אמר, "ואני בעד תחלופה בהנהגה בכלל, ובהנהגת הסטודנטים בפרט".

סירובו של אלטמן להמשיך בתפקידו אילץ את עסקני הליכוד, הנותנים את הטון בהתאחדות הארצית, לחפש להם יו"ר חדש. יצאת ומצאת - תאמין, המרי ציאה - חנו בנייהודה, שהיה סגנו של אלטמן, הוצג כמועמד הטבעי לרשת את התפקיד, ביבועות אשר חזוקה בעובדה

תוצאות ספירת הקולות - סוציה ה-ישיבה. לאחר פסילת קולה עברה ירדנה מה שהוגדר עלידה כ"ציד-מכשפות" ולי-אחרונה סיפרה כי אישיות בעלת השפעה מרכזית ביותר בחרות הזמינה אותה ל-שיחת פנים-אל-פנים לשם בירור הסרת-מישמעת זאת.

מאבקם הנואש של פעילי המיפלתגות לי-כבוש נציגות הסטודנטים, פעילות הנצי-שית לעיתים בניגוד לתקנון האגודות, מעלה מדי-שנה שאלות נוקבות - בשביל מי זה טוב, ומה יכולות המיפלתגות להרוויח מהשתלטות על אגודות הסטודנטים, שעה שהרוח השלטת בקרב ציבור הסטודנטים לא רק שוללת התערבות זו, אלא גם מו-רידה את יוקרת המיפלתגות, בקירבן לאפס.

קרש-קפיצה פוליטי

ט ענה אחת היא שהסדרות הסטודנ-טיב יכולה לתמוך באינטרסים מיפ-לגתיים שונים, וכדוגמה לכך יכולה לשימש הצהרת נשיאות ההתאחדות הארצית, בי-כינוס בר אילן מראשית דצמבר, שבו הובעה תמיכה בלתי-מסוייגת בהקמת ממי-שלת ליכוד לאומי. זאת, למרות שחברי הנשיאות הללו נבחרו למישרה באיגוד סטודנטיו של התפקידו להגן על העניין ה-סטודנטילי בלבד, ולא הוסמכו על-ידי ציבור בוחרים לצאת בהכרזות מדיניות, "אומרים אנשי המערך, המסתובבים לאחר רונה חפיייראש בעיקבות הנוקי-אאוט ה-פוליטי שספגה מיפלתגם בבחירות לאגודה התל-אביבית.

טענה שנייה אומרת, כי תפקיד בכיר באגודת-הסטודנטים משמש קרש-קפיצה למישרות מיפלתגיות נוספות, כדי לברוק

"אבני ידע שאיני תומכת בבנייהודה כיו"ר ארצי, ולכן סירב לאפשר לי להשי-רתף כנציגה במועצת-הפנים", התלוננה ירדנה במרירות, למרות שנמצא מי שיפיק בקמפוס שמועה כי התנגדותה של ירדנה נבעה מניחוק רומן נכזב בינה לבין אבני, התברר כי מרשימת-צירים זו נעדרו גם פעילי-סטודנטים אחרים, שאינם ידועים כמי שנוהגים לרקד על-יפי חלילים של עסקני הליכוד. בתוך אלה היו יורם מיתקי הקיבוצניק, נשיא המועצה וחבר מפ"ם, יואל ריפל, חבר ועד-התרבות, שהתפרסם בכתיבת תמלילים לברוך מני פאר, ודגניה רושצ'וק, חברת הוועד לענייני חוץ והס-כרה, המוזהה באגודה התל-אביבית עם המערך.

מאידך כללה הרשימה פעילי-סטודנטים בדרג נמוך יותר מהנזכרים, כגון שרון ברון וראובן שלום, שאת תורת חרות הם נושאים בגאווה על לוח-הלבם.

מינויים פוליטיים שקופים אלה עוררו זעם רב בקרב סטודנטים רבים. אחדים מהם עשו ניסיון-נפל לכנס את המועצה בתל-אביב, ומיתקי, אשר ראה במינויים אלה הכנסת פוליטיקה לאגודה דרך הדלת האחורית, דבר הנוגד את התקנון העותרי-מני שעליו מושתתת אגודה זו, העלה הצעת אי-אמון באבני כיו"ר.

אך בסופו של דבר, לאחר רמיזות בדבר פירסום בעיתונות ופתיחת תיבות-פנדורה, נמסר לבסוף כרטיס-ציר לוועידה גם לירדנה קירשנבאום, אבל למרות שהאמינו כי אשמור על מישמעת סיעות, זאבחר בבנייהודה כיו"ר ארצי, פסלתי את קולי במתכוון, הוסיפה ירדנה, המסר בת לערב פוליטיקה בעסקנות סטודנטים. כיוון שהרוב של הליכוד במועצה זו עמד על חודו של קול, הרי פסילה זאת הביאה לשיויון-קולות בין שני המועמ-דים, ובסערת-הרוחות שפרצה משהוקראו